

varen (*Polystichum aculeatum*), Bosbies (*Luzula pilosa*), Klaverzuring (*Oxalis acetosella*), Rapunzel (*Phyteuma nigrum*), Beuk (*Fagus sylvatica*).

Ook diersoorten (insecten, vogels, zoogdieren e.a.) zijn ruim vertegenwoordigd. In het voorjaar is dit bostype het mooiste: door het nog niet gesloten bladerdek valt genoeg zonlicht om de onderste etage volop te laten leven. Op voedselrijke, humeuze grond. Onder de strooisellaag van dode bladeren ligt een dikke laag halfverteerde humus. Het grondwater valt net binnen het bereik van de wortels.

De kruidentuin

Kruidentuinen behoren tot de oudste soorten tuinen: de planten die de mens om welke reden ook nodig had, ging hij aanplanten in de directe nabijheid van zijn woning om ze niet te hoeven zoeken. Er waren kruiden die alleen vanwege hun aangename smaak in trek waren, andere vanwege een geneeskrachtige werking: veel kruiden hebben zowel een geneeskrachtige werking als een bijzondere smaak, een voorbeeld hiervan is knoflook, dat behalve in de keuken ook dienst doet als wormafdrijvend middel.

Het keukengebruik en medicinale toepassing zijn van oudsher moeilijk te scheiden; sinds onheuglijke tijden zoeken mensen bepaalde kruiden en eten ze op, zo niet om te genezen dan wel uit voorzorg om niet ziek te worden.

Echte kruidentuinen zijn al vanaf de vroege middeleeuwen bekend: zij waren vaak te vinden bij kloosters en gasthuizen en ook aan menig hof kweekte men fijne kruiden ten gerieve van 's-konings dis. Er zijn dan ook in deze tijd vele sprookjes ontstaan over zeldzame kruiden; en in later eeuwen is er menig kookboek gewijd aan het delicaat gebruik van inheemse kruiden die gekweekt worden vanwege een ander gebruik dan consumptie; deze worden samengevat onder de benaming „technische kruiden”.

De Kruidentuin.

foto: P. J. van Nieuwenhoven.

Voorbeelden hiervan zijn: de kaardebol, waarvan de gedroogde bloeiwijze gebruikt werd om wol te kammen, het zeepkruid dat het water laat schuimen en de meekrap, waarvan de wortel gebruikt werd om stoffen te verven. Kruidentuinen hebben meestal geen fraaie aanleg, dat is de bedoeling ook niet.

U vindt in de kruidentuin in elk vakje een soort. Op het etiket vindt U de Latijnse naam, de Nederlandse naam en, in een enkel woord, de gebruiksmogelijkheden.